

[Socialministeren.]

er kendt tilstrækkelig, forinden de anbringes, og at de derfor anbringes paa Steder, som egentlig ikke er egnede til deres Opdragelse.

Til § 103 er der en Ændring, foranlediget ved en Henvendelse fra Københavns Værgeraad. Jeg har ikke ment at kunne imødekomme denne Henvendelse fra Københavns Værgeraad i den Udstrækning, Værgeraadet ønsker det, idet dette vilde sprænge de Rammer for Værgeraadens Myndighed, der i øvrigt er sat i Lovforslaget. Derimod har jeg ment, at man kunde tage det Hensyn til de særlige Forhold i København, at samtlige tre Kredsværger i en Kreds skulde tiltræde Børnævnets Forretningsudvalg ved Behandlingen af den paagældende Kreds' Sager, hvorved man sikrede sig en større Repræsentation for den almindelige Befolkning. Denne Ændring i § 103, hvorefter det behandlende Udvalg bliver meget stort, nemlig indtil 11 Medlemmer, har medført en Ændring i § 104, saaledes at der til Beslutningsdygtighed kun kræves, at 4 Medlemmer, deriblandt én af Kredsværgerne, er til Stede.

Den næste Ændring af større Betydning vedrører § 115, hvor jeg efter Henstilling fra Københavns Magistrat er blevet staaende ved den nugældende Regel om, at der i al Almindelighed ikke kan gives Plejettilladelse til Folk, der er over 55 Aar.

Der kommer saa ikke Forslag af Betydning før i § 242. Københavns Kommunes Hjelpekasse har som Led i en Række Forslag til Ændringer stillet Forslag om, at Modtagelsen af almindelig Kommunehjælp eller Kommunegæld ikke skal være til Hinder for fortsat Sygekassehjælp. Jeg har været noget betænkelig ved denne Ændring; men da jeg maa indrømme, at der kan forekomme Tilfælde, hvor en Sygdom kan være saa langvarig og tyngende, at selv en tilstrækkelig Forsikring ikke kan slaa til, har jeg ment at kunne gaa med til den.

Saaledes som den nugældende § 63 i Fattigloven er affattet, kan Kommunalbestyrelserne ikke nægte Hjælp til kronisk syge, selv om disse er udgaaet af Invalidforsikringen af den Grund, at de har nægtet at underkaste sig Helbredelsesforanstaltninger. I en Ændring til § 247 søger man at raade Bod paa denne Urimelighed.

Endelig er der stillet Ændringsforslag til § 256. Ifølge § 60 i Lovforslag om Folkeforsikring, som jeg om et Øjeblik kommer til, vil der af Invalidforsikringsretten kunne ydes saavel forsikrede som Rentenydere Hjælp til Anskaffelse af Bandager, kunstige Lemmer, Brillor, Sygevoogne og andre Hjælpemidler som Hjælp til Iværksættelse af selvstændig Virksomhed; men saaledes som § 256 hidtil har været affattet, har det sociale Udvalg været udelukket fra selv under særlige Omstændigheder, hvor der var Mulighed for at yde en videregaaende Hjælp, som i det givne Tilfælde netop var det hensigtsmæssige, nemlig Hjælp til Iværksættelse af selvstændig Virksomhed, at yde denne Hjælp. Det foreslaas nu, at det under særlige Forhold kan yde den.

I § 312 er der foretaget forskellige Ændringer vedrørende Samarbejdet mellem det offentlige Forsørgelsesvæsen og den private filantropiske Forsorg. Disse Ændringer er foretaget efter Henstilling fra, og efter at der er opnaaet Enighed med „Folkekirkeligt filantropisk Forbund“. De tilsigter altsaa et noget nøjere Samarbejde mellem den private og den offentlige Hjælp, hvorved flere af de velgørende Institutioner i højere Grad end efter det oprindelige Forslag kommer paa Linie med det sociale Udvalg.

Endelig skal jeg nævne § 329, der tilsigter en Udvidelse af vedkommende Bestemmelse, idet man finder, at ogsaa en trængendes Drikfædighed kan begrunde Anvendelse af Tvangsmidlerne i § 328.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Folkeforsikring*. Ogsaa dette Forslag har gentagende været fremsat for den høje Rigsdag, og i Forslaget er nu indføjet de Ændringer, der tidligere har været fremsendt gennem Skrivelser fra Socialministeriet til Folketingsudvalget, hvorhos der er foretaget en Ændring i § 18, og man har ændret Ikrafttrædelsesdatoen o. s. v. Samtlige Ændringer er givet ved spatieret Tryk. Jeg skal med Hensyn til de vigtigste gøre et Par Bemærkninger.

Med Hensyn til § 5, Stk. 1, Nr. 2, er der sket en Ændring foranlediget ved, at det i Sygekasselovens § 27 omhandlede Nævn har gjort opmærksom paa, at der er noget urimeligt i, at de meget store Syge-